

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 22.9.2006
SEC(2006)1165

KOMISSION YKSIKÖIDEN VALMISTELUASIAKIRJA

Liiteasiakirja asiakirjaan

**KOMISSION TIEDONANTO NEUVOSTOLLE, EUROOPAN PARLAMENTILLE,
EUROOPAN TALOUS- JA SOSIAALIKOMITEALLE JA ALUEIDEN
KOMITEALLE**

Maaperänsuojelun teemakohtainen strategia

VAIKUTUSTEN ARVIOINNIN TIIVISTELMÄ

{KOM(2006)231 lopullinen}
{SEC(2006)620}

TIIVISTELMÄ

1. POLIITTINEN TAUSTA

Kuudennessa ympäristöä koskevassa yhteisön toimintaohjelmassa¹ kehoitetaan laatimaan maaperänsuojelua koskeva teemakohtainen strategia (jäljempänä 'strategia'), jossa tarkastellaan muun muassa saastumista, eroosiota, aavikoitumista, maaperän huonontumista, maanottoa sekä hydrologisia riskejä ottaen huomioon alueellinen monimuotoisuus, muun muassa vuoristoalueiden ja kuivien alueiden erityispiirteet².

Komissio antoi tiedonannon ”Kohti maaperänsuojelun teemakohtaista strategiaa”³ 16. huhtikuuta 2002. EU:n muut toimielimet antoivat tiedonannosta myönteiset lausunnot. Tästä lähtien on valmisteltu itse strategiaa. Osana tätä työtä on suoritettu vaikutusten arviointi, jonka tiivistelmä esitetään tässä asiakirjassa.

Tämä vaikutusten arviointi perustuu pääasiallisesti vaikkakaan ei täysin komission yhteisen tutkimuskeskuksen ja komissiota avustavien työryhmien raportteihin. Lisäksi on käytetty komissiota varten laadittuja raportteja, joissa arvioidaan maaperän huonontumisesta aiheutuvia taloudellisia vaikutuksia sekä toisaalta sitä, millaisia ympäristövaikutuksia ja taloudellisia ja sosiaalisia vaikutuksia on erilaisilla maaperän huonontumisen estämistoimilla.

2. ONGELMAN LAAJUUS JA MAAPERÄN HUONONTUMISESTA AIHEUTUVAT KUSTANNUKSET

Ongelman laajuus

Käytettävissä olevien tietojen mukaan maaperän huonontumisprosessit ovat viime vuosikymmeninä lisääntyneet huomattavasti. Lisäksi on näyttöä siitä, että nämä prosessit lisääntyvät entisestään, jos mihinkään toimiin ei ryhdytä. Maaperän tilan huonontumisprosessit johtuvat ihmisten toimista tai vahvistuvat niiden vuoksi. Ilmastomuutoksella sekä ilmaston ääri-ilmiöillä, joita esiintyy yhä useammin, on myös kielteisiä vaikutuksia maaperään.

Maaperän huonontumisprosesseihin kuuluvat⁴:

---

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1600/2002/EY, tehty 22 päivänä heinäkuuta 2002, kuudennesta ympäristöä koskevasta yhteisön toimintaohjelmasta (EYVL L 242, 10.9.2002).

² 6 artiklan 2 kohdan c alakohta.

³ KOM(2002)179.

⁴ Tarkat tiedot vaikutusten arvioinnissa. On huomattava, että 1. alaviitteessä tarkoitettun päätöksen 6 artiklan 2 kohdan c alakohdassa mainittuja maaperän huonontumisprosesseja on käsitelty erillisessä ehdotuksessa direktiiviksi tulvien arvioinnista ja hallinnasta (KOM(2006) 15) ja että aavikoituminen on monialainen ongelma, jota on tarkasteltava käsittelemällä muita maaperään kohdistuvia uhkia (erityisesti eroosiota, orgaanisen aineksen vähentymistä, suolaantumista).

- Eroosio: Euroopan ympäristökeskus arvioi, että vesieroosiosta kärsii 115 miljoonaa hehtaaria eli 12 prosenttia Euroopan kokonaispinta-alasta ja tuulieroosiosta 42 miljoonaa hehtaaria, josta kahdessa prosentissa tilanne on vakava.
- Orgaanisen aineksen vähentyminen: maaperän orgaanisella aineksella on merkittävä rooli maaperän hiilikierrossa. Maaperä onkin samaan aikaan sekä kasvihuonekaasujen aiheuttaja että merkittävä hiilivarasto, joka sisältää 1 500 gigatonnia orgaanista ja epäorgaanista hiiltä. Noin 45:ssä prosentissa maaperästä Euroopassa on alhainen tai hyvin alhainen orgaanisen aineksen pitoisuus (0–2 % orgaanista hiiltä) ja 45:ssä prosentissa on keskimääräinen pitoisuus (2–6 % orgaanista hiiltä). Ongelma on yleinen erityisesti Etelä-Euroopassa mutta myös osissa Ranskaa, Yhdistynyttä kuningaskuntaa, Saksaa ja Ruotsia.
- Tiivistyminen: Arviot tiivistymisen riskialueista vaihtelevat. Joidenkin lähteiden mukaan Euroopan pohjamaasta noin 36 prosentissa tiivistymisen riski on korkea tai erittäin korkea. Muut lähteet arvioivat maaperästä 32 prosentin olevan erittäin haavoittuvaista ja 18 prosentin kärsivän ongelmasta jossain määrin.
- Suolaantuminen johtuu siitä, että maaperään kertyy liukenevia suoloja, pääasiassa natriumia, magnesiumia ja kalsiumia. Suolaantuminen vaikuttaa noin 3,8 miljoonaa hehtaaria Euroopassa. Ongelma on pahin Campaniassa Italiassa, Ebrojoen laaksossa Espanjassa sekä Alföldin alueella Unkarissa, mutta sitä esiintyy myös joillakin alueilla Kreikassa, Portugalissa, Ranskassa, Slovakiassa ja Itävallassa.
- Maanvyörymiä esiintyy useimmin alueilla, joilla on jyrkkiä rinteitä tai joilla maaperä on erityisen altistunut eroosiolle tai pohjamaa savista. Lisäksi riskiä lisäävät voimakas sadanta ja hylätyt maa-alueet. Riskialueita on erityisesti Alppien ja Välimeren alueilla. Tällä hetkellä käytettävissä ei ole tietoja ongelman koko laajuudesta EU:ssa, mutta siihen vaikuttavat väestön kasvu, kesä- ja talvimatkailu, intensiivinen maan käyttö ja ilmaston muutokset.
- Pilaantuminen: Euroopassa on ollut teollisuutta yli kahden vuosisadan ajan. Tähän liittyen esiintyy maaperän pilaantumista, joka johtuu vaarallisten aineiden käytöstä monissa tuotantoprosesseissa. On arvioitu, että mahdollisesti pilaantuneita alueita on noin 3,5 miljoonaa ja tosiasiallisesti pilaantuneita ja kunnostamista kaipaavia alueita noin 0,5 miljoonaa.
- Maaperän sulkeminen rakentamisella: Suljettua eli läpäisemättömällä materiaalilla katettua maaperää on noin yhdeksän prosenttia jäsenvaltioiden koko alueesta⁵. Vuosina 1990–2000 suljettu alue EU:ssa (15 vanhassa jäsenvaltiossa) lisääntyi kuudella prosentilla⁶, ja lisärakentamisen tarve kasvaa jatkuvasti kaupunkialueiden ja liikenteen infrastruktuurien laajentumisen vuoksi.

⁵ Maaperän huonontumista koskeva osuus teoksessa “Environment in the European Union at the turn of the century, Environmental assessment report No 2”, EEA, 1999.

⁶ Corine Land Cover.

- Biologisen monimuotoisuuden heikkeneminen: maaperän monimuotoisuudella tarkoitetaan geenien, lajien, ekosysteemien ja toimintojen monimuotoisuuden lisäksi ekosysteemin aineenvaihduntakapasiteettia. Maaperän biologiseen monimuotoisuuteen vaikuttavat kaikki edellä mainitut huonontumisprosessit – mainitut tekijät edistävät kaikki maaperän biologisen monimuotoisuuden häviämistä.

Maaperän huonontumisesta aiheutuvat kustannukset

Vaikka maaperän huonontumisesta johtuvia kustannuksia on vaikea arvioida, useat tutkimukset osoittavat, että maaperän huonontumisesta aiheutuu yhteiskunnalle merkittäviä vuosittaisia kustannuksia:

- eroosio: 0,7 – 14,0 miljardia euroa⁷,
- orgaanisen aineksen vähentyminen: 3,4 – 5,6 miljardia euroa,
- tiivistyminen: arvioita ei ole käytettävissä,
- suolaantuminen: 158 – 321 miljoonaa euroa⁸,
- maanvyörymät: jopa 1,2 miljardia euroa tapahtumaa kohti,
- pilaantuminen: 2,4 – 17,3 miljardia⁹,
- maaperän sulkeminen rakentamisella: arvioita ei ole käytettävissä,
- biologisen monimuotoisuuden heikkeneminen: arvioita ei ole käytettävissä.

Kustannukset eivät sisällä maaperän ekologisille toiminnoille aiheutuvia vahinkoja, koska niitä ei ole mahdollista ilmaista määrinä. Tämän vuoksi maaperän huonontumisesta aiheutuvat todelliset kustannukset ylittävät todennäköisesti edellä esitetyt arviot.

⁷ Tämä arvio kattaa eroosiosta aiheutuvat kustannukset ainoastaan 13 maassa. Niiden joukossa ovat ne jäsenvaltiot, joissa eroosiota esiintyy eniten. Muiden osalta tietoja ei ole saatavilla.

⁸ Tämä arvio kattaa suolaantumisen aiheutuvat kustannukset ainoastaan kolmessa maassa, muiden osalta tietoja ei ole käytettävissä.

⁹ Riippumattomassa tutkimuksessa arvioitiin, että maaperän pilaantumisesta aiheutuvat kustannukset voisivat kohota vuosittain jopa 208 miljardiin euroon. Tähän arvioon liittyy kuitenkin huomattavasti epävarmuutta, minkä vuoksi taulukossa esitetään arvo 17,3 miljardia euroa vuodessa.

Tällä hetkellä käytettävissä ei ole arvioita tiivistymisestä, maaperän sulkemisesta rakentamisella ja biologisen monimuotoisuuden heikkenemisestä aiheutuvista kustannuksista. Ne maaperän huonontumisesta aiheutuvat kokonaiskustannukset, jotka liittyvät eroosioon, orgaanisen aineksen vähenemiseen, suolaantumiseen, maanvyörymiin ja pilaantumiseen ja *joita voidaan arvioida* käytettävissä olevien tietojen perusteella, ovat EU:n 25 jäsenvaltiossa jopa 38 miljardia¹⁰ euroa vuodessa. Näissä arvioissa vaihteluväli on luonnollisesti suuri, koska käytettävissä ei ole tarpeeksi määrällisiä ja laadullisia tietoja.

Toisaalta on korostettava, että näissä maaperän huonontumisesta aiheutuvissa kustannuksissa ei oteta huomioon täydentävien ympäristöehtojen yhteydessä tammikuussa 2005 hyväksytyjä standardeja eikä jäsenvaltioiden hiljattain toteuttamia muita toimenpiteitä. Koska muutokset maaperässä ovat erittäin hitaita, on kuitenkin todennäköistä, että tämänhetkinen arvio ongelman laajuudesta on asianmukainen.

Suurin osa kustannuksista koituu selkeästi yhteiskunnan maksettavaksi. Näin käy esimerkiksi, kun infrastruktuureille aiheutuu vahinkoa valumien sedimenttien vuoksi, pilaantumisesta kärsivien ihmisten terveydenhoidosta aiheutuu kustannuksia, maaperän välityksellä pilaantunut vesi edellyttää käsittelyä, sedimenteistä on huolehdittava, pilaantuneita alueita ympäröivän maan arvo laskee ja elintarvikkeiden turvallisuuden valvontaa on lisättävä. Lisäksi syntyy kustannuksia, jotka liittyvät ekosysteemien toimintoihin.

3. HARKITUT VAIHTOEHDOT

Vaikutusten arvioinnissa on tarkasteltu seuraavia vaihtoehtoja joustavammasta vaihtoehdosta määräävimpään:

- (1) Rohkaistaan jäsenvaltioita toteuttamaan toimia yleisen ei-sitovan EU:n maaperästrategian mukaisesti.
- (2) Laaditaan joustava oikeudellinen väline maaperän suojelun puitedirektiivin muodossa. Se olisi soveltamisalaltaan kunnianhimoinen mutta ei sisältönsä puolesta liian määräävä.
- (3) Tehdään ehdotukset maaperän eri uhkia koskeviksi säädöksiksi, joissa asetetaan myös tavoitteet ja välineet EU:n tasolla.

Maaperän suojelun onnistuminen edellyttää toimia kansainvälisellä, kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla. Ongelman laajuus, merkittävät valtioiden rajat ylittävät vaikutukset ja kustannukset, jotka koituvat yhteiskunnan maksettavaksi pilaantuneiden alueiden ulkopuolellakin, osoittavat kuitenkin, että keskitetyn politiikan puuttuessa tähän asti harjoitettu hajanainen lähestymistapa on ollut

---

¹⁰ Tässä arviossa käytettiin puolivälin arvoa pilaantumisen osalta ja vaihteluvälin ylärajalla olevaa arvoa muiden uhkien osalta. Katso vaikutusten arvioinnin kohta 2.6.2.

riittämätöntä yksilöityjen uhkien käsittelemiseksi ja torjumiseksi. Tämän vuoksi ei-sitovat toimet EU:n tasolla eivät olisi riittäviä käsittelemään yksilöityjä ongelmia.

Samalla on otettava huomioon, että sekä maaperän yleiset ominaisuudet että sen käyttö erilaisissa sosioekonomisissa ympäristöissä vaihtelevat suuresti. Tämän vuoksi on hyvin vaikeaa vahvistaa yleisiä EU:n laajuisia maaperän laatustandardeja sekä toimenpiteitä maaperään kohdistuvien uhkien torjumiseksi. Näin ollen sitä vaihtoehtoa, että ehdotettaisiin tavoitteiden ja keinojen vahvistamista EU:n tasolla tiettyjä uhkia koskevissa säädöksissä, ei ole pidetty yhteensopivana toissijaisuusperiaatteen kanssa.

4. VALITTU VAIHTOEHTO

Komissio on vakuuttunut siitä, että maaperän suojelun puitedirektiivi on paras vaihtoehto maaperään kohdistuvien uhkien torjumiseksi. Tällaisella maaperän suojelun puitedirektiivillä, joka on soveltamisalaltaan kunnianhimoinen mutta ei sisältönsä puolesta liian määräävä, käynnistetään prosessi, joka johtaa maaperän suojelun tehostamiseen kaikkialla EU:ssa.

Ehdotettu direktiivi sisältää yleisiä ennalta ehkäisyyn tähtäviä säännöksiä, joiden perusteella jäsenvaltioiden on vältettävä maaperän huonontumista. Direktiivin perusteella jäsenvaltioiden on määritettävä alueet, joihin kohdistuu eroosion, orgaanisen aineksen vähentymisen, tiivistymisen, suolaantumisen ja maanvyörymien riski, määritettävä tavoitteet riskien vähentämiseksi ja laadittava kansalliset toimenpideohjelmat tavoitteiden saavuttamiseksi. Jäsenvaltioiden on yksilöitävä pilaantuneet alueet kansallisella alueellaan, laadittava tähän liittyen maaperän tilaa koskevan kertomuksen ja määritettävä kansallinen kunnostusstrategia.

5. VAIKUTUSANALYYSI

Ehdotettu direktiivi sisältää joukon erityisiä velvoitteita, joilla pyritään yhteiseen tavoitteeseen. Tavoitteena on maaperän huonontumisen paikantaminen ja sen laajuuden määrittäminen sekä yleisempi vaatimus toteuttaa toimia sen torjumiseksi.

Kustannukset ja hyödyt liittyvät pääasiassa kahteen direktiivin osaan:

- (1) ongelman määrittäminen (riskialueiden ja pilaantuneiden alueiden määrittäminen), joka perustuu direktiivissä määritettyihin velvoitteisiin;
- (2) tämän jälkeiset ongelman torjumiseen tähtäivät toimenpiteet, jotka jäsenvaltiot toteuttavat ja joista ne päättävät.

Ongelman määrittämiseen liittyvät kustannukset ja hyödyt

Kustannukset

Riskialueiden määrittämistä varten tarkasteltiin kolmea vaihtoehtoa. Vaihtoehtoista valittiin kohdennettu seuranta, joka mahdollistaa olemassa olevista seurantajärjestelmistä saatavien tietojen käytön. Kokonaiskustannukset jäävät EU:n 25 jäsenvaltiossa todennäköisesti alle kahden miljoonan euron vuodessa.

Pilaantuneita alueita koskevan kartoituksen laatiminen edellyttää useita toimia: alustava selvitys ja sen jälkeen tehtävät alueita koskevat tutkimukset sen määrittämiseksi, ovatko alueet pilaantuneita. Alustava määrittäminen, joka on tehtävien viiden vuoden kuluessa maaperän suojelun puitteiden täytäntöönpanon alkamisesta, käynnistää kartoitusprosessin. Tähän ensimmäiseen viisivuotiskautteen liittyvien kustannusten arvioidaan olevan EU:n 25 jäsenvaltiossa noin 51 miljoonaa euroa vuodessa. Tämän ensimmäisen vaiheen jälkeen tehdään (kyseessä olevilla alueilla) useita tutkimuksia, joiden avulla voidaan lopullisesti määrittää, aiheutuuko ihmisten terveydelle ja ympäristölle merkittävä riski. Jos näin on, alue luokitellaan pilaantuneeksi alueeksi ja se sisällytetään kartoitukseen. Koska mahdollisesti pilaantuneiden alueiden määrää EU:n 25 jäsenvaltiossa ei tällä hetkellä tiedetä, määrä on jouduttu arvioimaan skenaarioon perustuvan lähestymistavan avulla. Tämän skenaarion perustella pilaantuneiden alueiden kartoituksen saattaminen päätökseen tulisi EU:n 25:n jäsenvaltion osalta maksamaan enintään 240 miljoonaa euroa vuodessa.

Tätä määrää on pidettävä vaihteluvälin ylärajana, koska käytetyssä skenaariossa mahdollisesti pilaantuneiden alueiden määrä on suuri. Lisäksi sekä tutkittavien alueiden määrä että tutkimuskustannukset laskevat ajan myötä, kun useita alueita tutkitaan yhdessä, asiantuntemus lisääntyy ja tutkimuksiin käytettävä teknologia kehittyy esim. (kaukokartoitus) myötä.

Maahan liittyvien liiketoimien yhteydessä on laadittava maaperän tilaa käsittelevä kertomus, mikäli kyseessä on alue, jolla harjoitetaan tai on harjoitettu pilaavaa toimintaa. Kertomusten tarkoituksena on edistää ja vauhdittaa pilaantuneita alueita koskevan kartoituksen laatimista. Mainitun säännöksen soveltamisalaan kuuluvista liiketoimista saadaan automaattisesti osa tiedoista, joita jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset tarvitsevat kartoituksen viimeistelemiseksi. Koska kaikki maaperätutkimukset, jotka tehdään maaperän tilaa käsitteleviä kertomuksia varten, olisi muutoin tehtävä kartoitusta varten, ei ole tarpeen määrittää erikseen maaperän tilaa koskevan kertomuksen kustannusten rahallista arvoa. Nämä kustannukset sisältyvät jo pilaantuneiden alueiden kartoituksen kustannuksiin. Pilaantuneiden alueiden hallinnoinnista aiheutuvat kokonaiskustannukset eivät lisäänty, koska perustetaan järjestelmä isännättömien alueiden kunnostamisen rahoittamiseksi. Erityisen järjestelmän luominen aiheuttaa kuitenkin muutoksen pilaantuneiden alueiden hallinnoimisen talousarvion rakenteeseen.

Hyödyt

Näiden säännösten täytäntöönpanosta saatavia hyötyjä ei ole voitu ilmaista *määrinä*. *Laadulliselta* näkökannalta järjestelmä, jonka avulla jäsenvaltiot voivat määrittää maaperän huonontumisesta johtuvat ongelmat, mahdollistaa sen, että ne voivat käsitellä maaperän suojelua ja torjua maaperään kohdistuvia uhkia järjestelmällisesti, tehokkaasti ja tuloksettaasti. Ne voivat ottaa käyttöön paremmin kohdistettuja ja tehokkaampia toimenpiteitä, suunnitella keskipitkän ja pitkän aikavälin strategioitaan ja edistää samalla maaperän kestäväää käyttöä. Järjestelmän ansiosta voidaan myös soveltaa ennalta ehkäisevää lähestymistapaa ja suojella siten ekosysteemeitä. Yhteiskunta hyötyy säästöistä, jotka ovat huomattavasti suurempia kuin maaperänsuojelun puitedirektiivistä aiheutuvat lisäkustannukset.

Jäsenvaltioiden mahdollisesti toteuttamien toimenpiteiden kustannukset ja hyödyt

Ehdotetussa direktiivissä edellytetään, että jäsenvaltiot toteuttavat erityisiä toimenpiteitä maaperään kohdistuvien uhkien torjumiseksi, mutta jätetään jäsenvaltioille huomattavasti vapautta päättää, miten ne noudattavat tätä vaatimusta. Tämä tarkoittaa sitä, että riskien hyväksyttävyyys, asettavien tavoitteiden vaativuustaso ja tavoitteiden saavuttamiseksi toteutettavat toimenpiteet jätetään jäsenvaltioiden määritettäväksi. Näin ollen ehdotetun direktiivin vaikutuksia ei voida arvioida kokonaisuudessaan. Vaikka mahdollisten toimenpiteiden ympäristöön liittyvät, taloudelliset ja sosiaaliset vaikutukset voivat olla samanlaisia kaikissa jäsenvaltioissa *laadullisesti*, mahdollisten toimenpiteiden vaikutukset vaihtelevat merkittävästi *määrällisesti* riippuen (aluekohtaisesta) lähestymistavasta ja tosiasiallisesti toteutetuista toimenpiteistä. Tämän vuoksi vaikutusten arvioinnin puitteissa ei ollut mahdollista *ilmaista määrinä* kaikkia kyseisten erityistoimenpiteiden vaikutuksia. On voitu laatia ainoastaan yleisempi *laadullinen* vaikutusten arviointi mahdollisista toimenpiteistä maaperän huonontumisen torjumiseksi.

Komissio on kuitenkin pyrkinyt ilmaisemaan määrällisesti mahdollisten toimenpiteiden vaikutukset ympäristöön sekä niiden taloudelliset ja sosiaaliset vaikutukset arvioimalla rajallisten tietojen perusteella erilaisia jäsenvaltioissa mahdollisesti toteutettavia skenaarioita. Tämän vuoksi näistä skenaarioista aiheutuvat kustannukset, jotka esitetään liitteessä I, ovat suuntaa antavia eikä niitä missään tilanteessa tule pitää maaperänsuojelun puitedirektiivin todellisina täytäntöönpanokustannuksina.

6. PÄÄTELMÄT

Vaikutusten arviointiin sisältyvä analyysi osoittaa, että joustavasta oikeudellisesta välineestä eli maaperän suojelun puitedirektiivistä, joka on soveltamisalaltaan kunnianhimoinen mutta ei sisältönsä puolesta liian määräävä, saadaan hyötyjä, jotka selkeästi ylittävät siitä aiheutuvat kustannukset.

Teoreettisesti voidaan todeta, että mikäli direktiivi pantaisiin täytäntöön täysimääräisesti, vältettäisiin maaperän huonontumisesta aiheutuvat kustannukset, jolloin hyöty olisi jopa 38 miljardia euroa vuodessa (katso osa II). Tästä huolimatta

maaperän suojelun toimista saatavat hyödyt eivät vastaa maaperän huonontumisen kokonaiskustannuksia, joita saadaan pääasiassa siitä, että todellisuudessa on teknisesti ja taloudellisesti vaikeaa tai jopa mahdotonta välttää kokonaan *kaikkia* maaperän huonontumisprosesseja tai lieventää niiden vaikutuksia. Lisäksi jäsenvaltiot päättävät vaatimustasosta, joka maaperän huonontumisen torjumiseen käytettäville toimille osoitetaan, sen perusteella, miten hyväksyttävänä maat pitävät kyseessä olevia riskejä, miten laajasta ongelmasta on kyse ja mitkä ovat maiden poliittiset, sosiaaliset ja taloudelliset olosuhteet.

Direktiivissä ei säädetä siitä, kuka huolehtii täytäntöönpanosta aiheutuvista kustannuksista, koska tästä päättää kukin jäsenvaltio. Riippuen niistä rahoitusjärjestelmistä, jotka jäsenvaltiot hyväksyvät toimenpideohjelmassaan ja kansallisessa kunnostusstrategiassaan, kustannuksista huolehtivat vaihtelevassa määrin maan käyttäjät ja taloudelliset sektorit tai ne maksetaan kansallisesta tai EU:n talousarviosta.

On tärkeää huomata että:

- kustannuksia syntyy ennen kuin kaikista eduista voidaan hyötyä.
- hyötyjä saavat jossakin määrin maan käyttäjät ja merkittävämmiin yhteiskunta laajemmin.
- kustannukset alenevat, kun tietyt uhkat katoavat joillakin alueilla kokonaan. Hyödyt lisääntyvät ajan myötä, kun maaperän viljavuus ja sen toiminnot palautuvat.
- hyötyjä syntyy myös vähitellen, kun toteutetut toimenpiteet vaikuttavat positiivisesti monilla alueilla, joilla tällä hetkellä ilmenee maaperän huonontumisesta aiheutuvia kustannuksia.
- Kaikki kustannukset eivät synny samanaikaisesti, ja kustannukset eivät jakaudu tasaisesti jäsenvaltioiden kesken. Tämä johtuu siitä, että jotkin uhkat ovat joissakin jäsenvaltioissa merkittävämpiä kuin toisissa, ja jotkin jäsenvaltiot ovat muita edistyneempiä maaperän huonontumisen torjumisessa.